

have nemlig en Anordning af 25de Mai 1861, og den bliver saaledes gjældende, indtil de selv forandre den. De have jo Lov til, hvad Dag de ville, at vedtage Vedtægter, derved ophæves de nu gjældende Bestemmelser. Hvad endelig Vædringsforslag Nr. 44 angaar, saa gaar det kun ud paa, at vi have ment, at da Kommunerne omkring de laafede Bænde skulle lønne disse Fiskerifogeder, saa er der noget Berettiget i, at de i Forslaget nævnte Bøder komme de stedlige Kommunkassier til Gode, navnlig Amtskommunkassen. Vi have derfor foreslaaet, at de Bøder, der falde med Hensyn til Overtrædelser af de Bestemmelser, som ere nævnte i § 31, kom ind under Kommunkassen, og vi have ment, at det samtidig vilde være heldigt at foretage en anden Redaktion af første Punktum af Stykket. Der er nævnt visse bestemte Affnit; men det behøves ikke, vi have sagt: „de i Kapitel 4 og § 21 ommeldte Vedtægter“. Det forekommer os, at det, vi vedtog ved 2den Behandling, er overflødig. Jeg skal derfor anbefale disse to Vædringer tilligemed de øvrige, og jeg haaber, at det høie Thing helt igjennem vil følge Udvalget og forfaste hver eneste Vædring, der er kommen frem, som Udvalget ikke har tiltraadt.

Blem: Det af mig med flere Udvalgsmedlemmer oprindelig stillede Vædringsforslag angaaende det bornholmste Søterritorium, blev ved 2den Behandling forkastet af det høie Thing. Udvalget har nu under Nr. 1 til § 1 stillet et andet Vædringsforslag angaaende det bornholmste Søterritorium, hvorefter den nuværende Undtagelse om Sildefiskeriet under Bornholm kun skal gjælde til 1ste Januar 1890, og efter den Tid skulle de svenske Fiskere, hvis der ikke opnaas en ny traktatmæssig Overenskomst, kun have Ret til at fiske paa dansk Søterritorium under Bornholm, naar de mod deres Villie drives derind af Vind eller Strøm. Skjøndt jeg indrømmer, at denne Vædring er en Forbedring af det, Folkethinget vedtog sidst, har jeg dog ikke kunnet tiltræde det, med Mindre det af mig stillede Underædringsforslag under Nr. 2 vedtages, hvorefter disse Ord: „Saa fremt ikke traktatmæssig Overenskomst er truffet“, skulle udgaa. For saa vidt dette Underædringsforslag vedtages, kan jeg an-

befale Vædringsforslaget under Nr. 1. Forholdet vil da være det, at efter 1ste Januar 1890 have svenske Fiskere kun Ret til at fiske paa det bornholmste Søterritorium, naar de drives derind af Vind og Strøm. Dette er en stor Indrømmelse lige over for de svenske Fiskere i Sammenligning med, hvad der indeholdtes i det af Regeringen i 1882 fremlagte Lovforslag. Jeg skal ikke gaa ind paa en nærmere Begrundelse heraf, da jeg havde Leilighed til at give en saadan ved 2den Behandling, og jeg ikke ønsker at spilbe det høie Things Tid. Jeg skal kun bemærke, at hvis de af mig stillede Underædringsforslag vedtages, vil Forholdet blive saaledes, at der indrømmes svenske Fiskere lige saa Meget, som der efter hvad jeg har kunnet forstaa, nogenstinde er bleven indrømmet dem ved Rancellistrukturerne af 1833 og 1851. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale det af mig stillede Underædringsforslag.

Dan: Det er dog en beundringsværdig Ting, at man har en tredie Behandling af ethvert Lovforslag. Noget, som jeg særlig under Behandlingen af det foreliggende Fiskerilovforslag har Grund til at paastjonne og være taknemlig for. Jeg kunde nemlig ikke komme til Orde under Sagens 2den Behandling med, hvad jeg da havde paa Sinde paa Grund af den da pludselig indtrædende Afslutning, saa at jeg og flere med mig ikke kunde faae Ordet, medens derimod Andre, hvoraf endog saa Adskillige stod i Spidsen for Afslutningsbegjæringen, havde haft Ordet en 3—4 Gange. Det er nu ved denne Behandling kun om § 1 vedrørende Søterritoret og de svenske Fiskere ved Bornholm, jeg skal tillade mig at udtale nogle Ord, navnlig behøver jeg ikke at sige mange Ord efter at det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem), der som Udvalgsmedlem har haft Afgang til alle fornødne Rilder, navnlig under Sagens 2den Behandling og ogsaa i Dag har udtalt det Væsentligste af, hvad der i saa Henseende kan være at sige. Men jeg har dog adskillige Smaating at tilføie, og i hvert Tilfælde har jeg forlangt Ordet for at vise det høie Thing, at der om det foreliggende Spørgsmaal ikke hersker nogen Meningsuoverensstemmelse mellem det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds og